

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети март през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Яника Т. Бозаджиева

Членове: Мариета Неделчева
Андон Г. Миталов

при участието на секретаря Елизабета Д. Николова
в присъствието на прокурора Д. В. Х.

като разглежда докладваното от Яника Т. Бозаджиева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20221800600769 по описа за 2022 година

Производството е по гл. XXI за въззивен контрол по отношение на
постановена присъда, инициирано с жалба против присъда № 16/13.09.2022 г.,
постановена по НОХД № 164/2022 г. по описа на РС И..

По силата на присъда - посочена по-горе, РС И. е признал подсъдимия
С. И. Р., ЕГН *****, роден на 18.06.1973 год. в гр. И., живущ в с.В.,
общ. И., обл. С., българин, български гражданин, неженен, осъждан, с
основно образование, безработен за ВИНОВЕН в това, на 07.11.2021 г., около
08.20 часа, в с. В., общ. И. обл.С. е управлявал моторно превозно средство -
лек автомобил марка „Волво”, модел „С 80“ с рег № .. с концентрация на
алкохол в кръвта си над 0,5 на хиляда - 0,99 на хиляда, установено по
надлежащия ред - с техническо средство Алкотест дрегер 7510, фабричен №
0158, след като е бил осъден с влязла в сила на 29.06.2017 г. присъда за
деяние по чл. 343б, ал. 1 от НК - Споразумение №90/29.06.2017 г. по НОХД
№ 417/2017 г. на Районен съд - И. - престъпление по чл. 343б, ал. 2 от НК,
поради което и на основание чл. 54, ал. 1 от НК го е осъдил на наказание
ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от **ЕДНА ГОДИНА И ЧЕТИРИ**
МЕСЕЦА и **ГЛОБА** в размер на **500 ЛЕВА**.

Със същата присъда подсъдимият С. И. Р. (със снета самоличност) на
основание чл. 343г вр. 343б, ал. 2 НК е лишен от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 от
НК на управление на МПС за срок от **ДВЕ ГОДИНИ**.

Съдът, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС, е определил първоначален СТРОГ РЕЖИМ за изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода.

В тежест на подсъдимия са възложени разноските по делото.

Присъдата е атакувана от защитника на подсъдимия С. Р. – адв. И. А., с бланкетна по своя характер жалба, като незаконосъобразна и неправилна, постановена в нарушение на процесуалния и материалния закон.

Жалбоподателят моли въззивния съд да отмени присъдата на РС И. и да постанови нова такава, по силата на която да признае подсъдимия Р. за невиновен, като го оправдае по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 343б ал.2 НК.

В допълнение, съставляващо неразделна част от въззивната жалба, жалбоподателят възразява против начина на ценене на доказателствата и формиране на вътрешно убеждение на РС за релевантните факти по делото. Изтъква се, че качеството на полицейски служители не прави априори показанията им истинни и достоверни, а следва да бъдат същите подложени на задълбочен анализ и тълкуване, ведно с останалите доказателства. Оспорва се заключението на съдебно-почерковата експертиза, изготвена в хода на съдебното дирене от в.л. А. С., като се отправя искане за проверка на изводите на тази експертиза – с предмет – автентичността на подписа на подсъдимия С. Р., посредством открИ.е на въззивно съдебно следствие и разширяване на състава на експертизата с още две вещи лица, специалисти-графолози.

По изричното искане на защитника е открито въззивно съдебно следствие, в рамките на което е приета тройна почеркова експертиза по делото.

В съдебно заседание по същество на делото защитникът на подсъдимия – адв. Х., поддържа подадената въззивна жалба с доводите, изложени в допълнението към нея. Поддържа становището във въззивната жалба относно оценката на доказателствата, извършена от първоинстанционния съд. Оспорва се заключението на съдебно-почерковата експертиза, като се твърди, че е налице непълнота в изследването на положения от подсъдимия подпис и конкретно относно психологическите фактори, водещи до разлики в приложените сравнителни образци. Отправя се упрек, че от подсъдимия не е взет сравнителен материал в негово присъствие. С тези аргументи се оспорва експертизата като необоснована и се твърди, че в мотивите на съда е налице формално и превратно тълкуване на доказателствата. Иска се подсъдимият да бъде признат за невиновен поради недоказаност на обвинението по несъмнен начин. Алтернативно се моли за намаляване на наказанието при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК поради обстоятелството, че подсъдимият има шест деца и забележителни трудови качества.

Представителят на СОП заема становище, че жалбата против

постановената присъда е неоснователна. Застъпва мнение, че постановената присъда е законосъобразна и правилна. Твърди, че е спазен надлежният ред за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта на подсъдимия чрез тестване с техническо средство. Намира, че доказателственият анализ на първоинстанционният съд не страда от твърдените от защитника пороци. Иска се въззивният съд да потвърди първоинстанционната присъда.

Подсъдимият Р. поддържа становището на своя защитник. В последната си дума моли да бъде оправдан.

Въззивният съд, като разгледа жалбата на заявените основания, като осъществи на свой ред самостоятелен служебен контрол по отношение на обжалваната присъда, в съответствие с доказателствата /в т.ч. и новите такива - събрани в хода на въззивното съдебно следствие/ и приложимия закон, прие за установено следното:

Въззивният съд, в настоящият си съдебен състав намира, че не могат да бъдат споделени оплакванията, изложени в жалбата, същата следва да бъде преценена като неоснователна, по следните съображения.

Доказателствата, с принос към обвинението са били събрани при стриктно спазване на процесуалния ред и съблюдаване на правата на подсъдимия и неговия защитник. На тяхната основа са приети релевантните факти, касаещи извършване на престъпното деяние, при конкретните обстоятелства- на време, място и начин на извършване, както и на авторството на привлеченото към отговорност лице, по начин непораждащ съмнение, в съответствие с чл. 302 НПК, както правилно е отбелязал първият съд в мотивите.

Настоящият съд изцяло и безрезервно възприема фактическите изводи на РС-И., като обосновани в максимална степен от събраните доказателства:

Подсъдимият С. И. Р. е роден на 18.06.1973 г. в гр. И., български гражданин, с поС.ен и настоящ адрес в общ. И., с. В., с ЕГН: *****.

На 07.11.2021 г. полицейските служители при РУ-И. И. Д. и свид. Д. Ц., изпълнявали служебните си задължения в района на с. В.. В този ден, около 08:20 ч., те извършвали обход на селото, като забелязали движещ се лек автомобил марка „Волво“, модел „С 80“, с рег. № ., и го спрели за проверка. При проверката те установили, че водачът на автомобила е подсъдимият С. Р., който притежавал валидно свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него, но силно лъхал на алкохол. Д. и Ц. поискали съдействие от екип на РУ-И., в който имало полицейски служител, компетентен да извършва проби за установяване на алкохол в кръвта на водачите на МПС.

На място пристигнали свидетелите В. В. и М. Га – полицейски служители при РУ на МВР – И., които изпълнявали служебните си задължения за времето от 07:00 до 19:00 часа на същия ден. Свидетелите също възприели, че подсъдимият лъха на алкохол. Свид. В. изпробвал подсъдимия Р. за наличие на алкохол с техническо средство – Алкотест

Дрегер 7510, с фабричен № 0158, който отчетел положителен резултат – 0,99 на хиляда алкохол в издишания въздух.

Свидетелят В. съставил акт за установяване на административно нарушение с бланков № Серия GA Акт № 533160/07.11.2021 г. и талон за медицинско изследване № 081534/07.11.2021 г., където вписал своите констатации относно установеното наличие на алкохол в кръвта на подсъдимия. Съставените АУАН и талон за изследване били връчени на подсъдимия Р., който се подписал без възражения. Р. заявил, че не желае извършване на кръвна проба, след което полицейските служители напуснали мястото.

Според заключението на вещите лица по назначената във въззивното съдебно следствие тройна почеркова експертиза подписите, положени в талон за изследване № 081534 в двете графи „подписи на провереното лице“, са положени от лицето С. И. Р..

Подсъдимият С. Р. е осъждан, като с влязла в сила на 29.06.2017 г. присъда (определение за одобряване на споразумение №90/29.06.2017 г.), постановена по н.о.х.д. № 417/2017 г. по описа на РС-И., е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК.

На тази доказателствена и фактическа основа, първият съд е приложил правилно материалния закон, като правилно и законосъобразно е ангажирал наказателната отговорност на подсъдимия С. И. Р. по повдигнатото против него обвинение за престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК.

В настоящия случай първият съд е осъществил всеобхватна и задълбочена преценка на доказателствата и е изложил анализ на всички обстоятелства, в резултат на което обосновано е приел, че деянието, за което подс. Р. е предаден на съд е доказано по несъмнен начин. Възражението на защитника в тази насока е неоснователно. Изводите на първоинстанционният съд изцяло се споделят от настоящия въззивен състав, като изградени в пълно съответствие с материалния закон и с доказателствата по делото. При изложения изчерпателен и изключително подробен анализ на събраните доказателства първоинстанционният съд е дал отговор на всички възражения на защитата, изложени пред първия съд и поддържани пред въззивната инстанция. Поради това подробното преповтаряне на изложените от първоинстанционния съд съображения не се налага. Достатъчно е да се спомене, че упреците, изразени във въззивната жалба, респ. допълнението □, както и в съдебните прения пред настоящия съдебен състав, не могат да бъдат споделени.

Конкретно първият съд е анализирал съвкупно и поотделно показанията на разпитаните свидетели. Съдът е взел предвид служебното качество на свидетелите В., Г.а и Ц., като и въззивният съд не намира основание за отхвърляне на техните показания поради тяхната обективност, последователност и съответствието помежду им и с други събрани доказателства – отчасти с показанията на свид. К., обясненията на

подсъдимия Р. и писмените доказателства по делото. Правилно съдът не е кредитирал показанията на свид. К. и обясненията на подсъдимия Р. в частите, в които се отрича подсъдимият да е получил препис от предоставения талон за изследване, като е констатирал, че се оборват от обективните данни по делото. Същите имат защитен характер и не могат да бъдат съотнесени към други доказателства.

Следва да се обърне внимание, че назначената в хода на въззивното производство тройна почеркова експертиза, като потвърждаваща заключението на изготвената първоначална такава в рамките на първоинстанционното производство, не внася съмнение в изложените в мотивите и споделени от въззивната инстанция изводи, а напротив – потвърждава ги. Експертното заключение е обосновано и правилно, основаващо се на научен подход. Експертизата е изготвена от компетентни вещи лица в областта на графическото изследване на документи. Възражението на защитника, поддържано и пред въззивния съд, че не е взет сравнителен материал от подсъдимия, който да бъде обект на изследване и съпоставка с обекта на експертното заключение, не следва да бъде уважено. Видно от съдържанието на експертизата е, че в хода на изследването вещите лица са си послужили с наличните от материалите по досъдебното производство писмени доказателства, съдържащи множество подписи на подсъдимия, илюстрирани в приложение към изготвената експертиза. Подбраните образци са взети от съдържанието на надлежни писмени доказателства по ДП, някои от които са съставени в различни дни, поради което и настоящият състав намира, че е налице необходимата степен на обективност и пълнота на изследването. Събирането на сравнителен материал от страна на подсъдимия не е необходимо, за да се установи релевантното обстоятелство – а именно, че подписите в талона за изследване, находящ се на л. 9 от ДП, са положени от самия него. Следователно, въззивният съд не намира основания да не кредитира заключението по тройната почеркова експертиза – същото се цени като обективно, обосновано и пълно.

Въззивният съд кредитира приетите във въззивното съдебно следствие писмени доказателства - удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца с изх. № 006/15.03.2023 г., и характеристика, предоставена от Л. А. – изпълнителен директор на „Н.“ АД, като релевантни по отношение на индивидуализацията на наказанието на подсъдимия.

По описания по-горе начин РС-И. е формирал извод за осъществяване от обективна и субективна страна на престъплението, към което е бил привлечен да отговаря подсъдимият. Въззивният съд намира изводите на районния съд в атакуваната присъда за законосъобразни и обосновани.

Подсъдимият С. И. Р. е осъществил състава на престъплението по чл. 343б, ал. 2 НК, като на 07.11.2021 г., около 08:20 часа, в с. В., общ. И., обл.С. е управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Волво“, модел „С 80“ с рег № . с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,5 на хиляда -

0,99 на хиляда, установено по надлежния ред - с техническо средство Алкотест дрегер 7510, фабричен № 0158, след като е бил осъден с влязла в сила на 29.06.2017 г. присъда за деяние по чл. 343б, ал. 1 от НК - Споразумение №90/29.06.2017 г. по НОХД № 417/2017 г. на Районен съд – И..

Не съществуват правни съображения за ревизия на приетото от първостепенния съд, поради което възраженията на защитника в този смисъл следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Въззивният съд споделя изводите в мотивите на първоинстанционната присъда, че при установяване концентрацията на алкохол в кръвта на подсъдимия е спазен надлежният ред, установен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Подсъдимият е бил изпробван с техническо средство, като за проверката е бил съставен приложеният на л. 9 от ДП талон за изследване № 081534. Подсъдимият Р. е подписал талона, без да впише възражения, като е отказал да предостави кръвна проба, не се е явил във ФСМП гр. И. да предостави проби в определения срок, каквато възможност е имал. Поради това е налице хипотезата на чл. 6, ал. 9 от Наредбата, съгласно която при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за даване на проби за изследване, концентрацията на алкохол в кръвта се установява въз основа на показанията на техническото средство.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че инкриминираното осъждане на подсъдимия по н.о.х.д. № 417/2017 г. по описа на РС-И. за престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК реализира съставомерния признак на настоящото деяние по същия член, макар и законът да предвижда деецът да е осъждан по ал. 1 на чл. 343б НК. Престъплението, за което е осъден подсъдимият по преходното му осъждане (чл. 343б, ал. 2 НК), покрива изцяло признаците на състава и по ал. 1, поради което са налице всичките обективни признаци, ангажиращи наказателната отговорност на подсъдимия Р., в съответствие с повдигнатото от прокурора обвинение.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия Р. при условията на пряк умисъл – подсъдимият е съзнавал, че предприема управление на МПС под въздействието на алкохол, като е искал настъпването на този престъпен резултат.

Що се касае до индивидуализацията на отговорността на подсъдимия, съдът е определил наказанието „лишаване от свобода“ в размер на една година и четири месеца, а кумулативно предвиденото наказание „глоба“ – в размер на 500 лева.

Първоинстанционният съд е приел, че не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, като е отчел наличието на отегчаващи такива – многократните осъждания за същото престъпление на различни наказания, вкл. лишаване от свобода, както и обстоятелството, че концентрацията на алкохол в кръвта му е била сравнително висока.

Въззивният съд намира, че обжалваната присъда подлежи на изменение

в тази част, тъй като установява наличието на изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства по отношение на подсъдимия. На първо място, съгласно приобщените в хода на въззивното съдебно следствие доказателства, подсъдимият има 6 деца, за които следва да полага грижи, като две от тях са малолетни. Това обстоятелство само по себе си е изключително, тъй като налага ежедневното присъствие и ангажираност на подсъдимия със семейството му с цел осигуряване на грижи и средства за отглеждането на малолетните деца. Лишаването на подсъдимия от свобода за срок, дори равен на минималния предвиден за престъплението по чл. 343б, ал. 2 НК – една година, би било в разрез с принципа за справедливост съобразно обстоятелствата в настоящия случай.

Следва да се отбележи и че подсъдимият съвестно изпълнява и задълженията си, произтичащи от отношенията му с дружеството „Н.“ АД, към което е бил трудово ангажиран.

Изложеното налага определяне на наказанието при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК – под най-ниския предел, предвиден в закона. Въззивният съд намира за справедливо наказанието „лишаване от свобода“ да бъде определено за срок от три месеца, който би следвало да изпълни целите, предвидени в чл. 36 НК.

Правилно подсъдимият е бил лишен от право да управлява МПС на основание чл. 343г, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК за срок от две години, като този срок на наказанието съдът намира за справедлив, предвид множеството сходни деяния, за които е осъждан Р..

Първоначалният режим за изтърпяване на наказанието правилно е бил определен от съда на основание чл. 57, ал. 1, б. т. 2, б. „б“ ЗИНЗС.

Присъдата следва да бъде потвърдена в останалата част.

Предвид гореизложеното и на осн. чл. 337, ал.1 т.1 и чл. 334, т.3 и т. 6 НПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда под № 16, постановена на 13.09.2022 г. по НОХД № 164/2022г. по описа на РС –И., като на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на три месеца.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата и част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____